

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

A Szeged 1-esnél

Február végére érik el a 3100 méteres mélységet a móravárosi kutatófúrásnál

Ha olajról és gázzal van szó, gyorsan születik nagy remény, nagy várakozás és nagy ijedelem. Így történt ez a szeged-móravárosi kutatófúrás esetében is. Csak nemrég, karácsonykor adtunk először részletesebb tájékoztatást a Szeged 1-es kutatófúrásról, elsősorban városépítési szempontból, és csupán logikai megközelítéssel alapult az első részletesebb híradás: mindeddig csak feltételezéseknek van némi jogosultságuk, biztosat egyelőre senki sem mondhat.

A kutatófúrás irányító szakemberek is mindössze a kutatás indítékáról és céljáról beszélhetnek. Hogy miért éppen oda „ültették” ezt a fúrótoronyt; mikor lehet igazán biztosat tudni; milyen lehetséges további célokat kínál a Szeged közgazdasági határán belül kijelölt fúrási pont?

A Nagyalföldi Kutató és Feltáró Üzem vezetőjével, Hingl Józseffel és főgeológusával, Somfai Attilával látogatott el munkatársunk a Szeged 1-es fúrási pontra. Hatalmas üzem áll itt, ropant Diesel-motorok dübörögnek megállás nélkül. Maximális biztonságra rendezkedtek be a fúrótoronynál; a legerősebb és leggarantáltabb kitérőgátló szerkezeteket szerelték fel. A fúrófő már jó 2500 méterre a felszín alatt dolgozik, a napi előrehaladás 20–25–30 méter. Mivel 3100 méterig, az alaphegységig kell lefúrni, körülbelül február végére érnek célba az olajbányászok.

Hogy kerültek ide? Miért jöttek belül a körtől? — ez a kérdés hangzik el leggyakrabban, így mi is ezzel kezdtük.

— Kutatófúrásról van szó — mondják hangsúlyosan a szakemberek. — A műszeres mérések és a geológiai feltételezések ellenőrzéséről. Tulajdonképpen a Kiskundorozmán még 1964–65-ben elkezdett kutatás folytatása ez a fúrás. A kezdeti eredménytelenség miatt akkor nem fordítottak nagyobb gondot ennek a területnek a további feltárára, azért sem, mert az algyői mező biztató eredményei minden eszköz és energia ottani összpontosítását követelték. A kiskundorozmai 2-es fúrás viszont újra felcsigázta a kutatókat, mert itt szénhidrogén nyomokat találtak. A 4-es dorozsmai kút pedig oly módon igazolta a feltételezést, hogy 3000 méter mélyből ipari értékű, kitermelésre érdemes olajréteggel bizonyít. Egy kút azonban nem árulkodik a tényleges készletről, így tovább kellett „tapogatni” a föld alatt.

A Szeged 1-es fúrás mintegy négy kilométerre van ettől, s az a célja, hogy megállapítsák majd: az olajtelep, amelyet a dorozsmai 4-es fúrással leltek, kiterjed-e eddig vagy sem. A választ csak a fúrás teljes befejezése és a kút adatainak elemzése hozza meg. Azt pedig, hogy esetleg még tovább terjed-e a szénhidrogént tartalmazó réteg, ismét újabb kutatófúrás mondhatja meg.

A kutatók a szakmai feltételezéseket diszkréten kezelik, hiszen ebben a szakmában csak a rétegek megismerése ad bizonyosságot. Mégis megkockáztattuk a következő kérdést: ha to-

vábbi kutatásra ösztönözne a város irányába a Szeged 1-es kút?

— Akkor a kutatást természetesen folytatni kell, de oly módon, hogy az semmiképpen ne zavarja a város belső életét. Ez a fúrás is olyan biztonsági berendezésekkel folyik, hogy különösebb műszaki és technológiai probléma nélkül érzük el a 3100 métert. Arról még korai beszélni, hogy lesz-e újabb „földváltás” Szeged belterületén. Am ha ez a kút produktív lenne, a szegedi mezőn bevált ferdefúrasi technológiával olyan területek feltárára is van mód, amelyek a felszíni fúrási ponttól több száz méterre vagy akár 1–2 kilométer távolságra vannak. Hétszáz méteres eltérésre már volt példa, a nagyobb mélységű fúrás miatt azonban kilométerekről is beszélhetünk.

— A kutatás további menetrendjéről biztos információkat április végére ígérhetünk.

Egy ilyen kutatófúrás súlyos milliókba kerül. A tudományos információkban térül meg a meddő kutak költsége, de ha itt nem lenne olaj, milyen hasznát lehetne venni a kútnak??

— Ha olajat vagy gázt nem találunk, akkor városi hasznosításra adjuk át a kútát az összes adataival együtt. Ebben az esetben Szeged tettesz szerint hasznosíthatja, akár ivóvíz szolgáltatásra, akár termálvíz kitermelésére. Hogy milyen módon lesz nagyobb javára a városnak, azt gazdasági és műszaki megfontolások dönthetik el.

A szegedi kutatófúrással kapcsolatos szakértői, városépítészeti és laikus kérdések jogosultak, hiszen ott dübörögnek a berendezés motorjai a „kertek alatt”. Amint a szakértői véleményekből azonban kiderül: itt a türelmetlenség nem segít, a találgatás nem célszerű — meg kell várni a biztos, egyértelműen eligazító választ. Ezeket pedig a tavasz hozza meg.

Sz. S. I.

Magyar küldöttség utazott Kairóba

Kiss Károlynak, a Magyar Szolidaritási Bizottság és a SZOT alelnökének vezetésével elutazott Kairóba az Afrikai Népek Szolidaritási Szervezete 5. konferenciájára a Magyar Szolidaritási Bizottság négytagú küldöttsége. A delegációt a repülőtéren Rostás István, a Magyar Vöröskereszt főtitkára, Sebestyén Nándorné, az Országos Béketanács titkára, a szolidaritási bizottság alelnökei, az MSZMP KB és a Külügyminisztérium képviselői búcsúztatták. (MTI)

A KGST külkereskedelmi állandó bizottságának ülése

Dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter vezetésével hazatért a magyar delegáció, amely Moszkvában a KGST külkereskedelmi állandó bizottságának 31. ülésén vett részt.

A január 4 és 7. közötti ülésen megvitatták és előgadták a komplex integrációs programból a bizottságra 1972–73-ban háruló fel-

adatokat. Az együttműködés további elmélyítését és tökéletesítését szolgáló intézkedéseket. A bizottság tárgyalta az 1971–75. évekre megkötött árucsereforgalmi megállapodások teljesítését szolgáló intézkedésekről és foglalkozott egyéb, a bizottság feladatkörébe tartozó kérdésekkel.

Koksz és köszén importja a Szovjetunióból

Szenes Endre, a Lignimpex vezérigazgatója és B. Z. Nyikolajenko, a szovjet Szovjuzpromexport külkereskedelmi egyesülés elnöke a Lignimpex székházában magánjogi

szerződéseket írt alá. Ennek alapján a szovjet egyesülés 1972-ben 620 000 tonna kokszot és 300 000 tonna köszén szállít Magyarországra.

Kétszer annyi hely, mint jelentkező

Hatvanöt szakma között válogathatnak a fiatalok

Nagy kérdéssel találják magukat szemben ez idő tájt a most végző általános és középiskolások fiatalok: el kell dönteniük, milyen hivatást, pályát választanak. Szerencsére nincsenek egyedül gondjukban, mind hatásosabban segítenek az elbocsátó iskolák, a MűM, tanintézetek, valamint a pályaválasztási tanácsadók. Szerkesztőségünkben László Nándor, a MűM. Ipari Szakmunkástanuló Iskolák Csongrád megyei igazgatója számolt be az idén kínáló további képzési, tanulási lehetőségekről.

Az idei tanév végén Csongrád megyében mintegy 6 ezer fiatal hagyja el az általános iskolákat, közülük kerülnek ki az új középiskolások és ipari tanulók. Ezt a számot már csak azért is érdemes megemlíteni, mert a fölmérésekből kiderül, hogy ha mindannyian szakmunkástanulónak jelentkeznek

— akkor is kevesen lennének az igényekhez képest. Annál inkább, hiszen a Csongrád megyei vállalatok mintegy 6 ezer 500 ifjú szakmakedzőt várnak, de mindössze 3 ezer szakmunkástanulóra számíthatnak. A fölmérések szerint ebből Szegeden 1500–1600-ra, tehát ismét az a helyzet, mint egy esztendővel ezelőtt; kétszer annyi hely van a szakmunkástanuló intézetben, mint amennyi a jelentkező.

Pedig a szakmák választéka mind szélesebb: országon 186-ból, Csongrád megyében 80-ból, Szegeden pedig 65-ből válogathatnak a pályakezdők. Ez azt is jelenti, hogy minden fontos szakmában lényegében tovább tanulhatnak a szegedi fiatalok. Még pontosabban: a vas-, gép-, villamos, fa-, textil- és vegyiparban 44, az építőiparban 7, az élelmiszeriparban 8, a mezőgazdaságban 5, a kereskedelem-

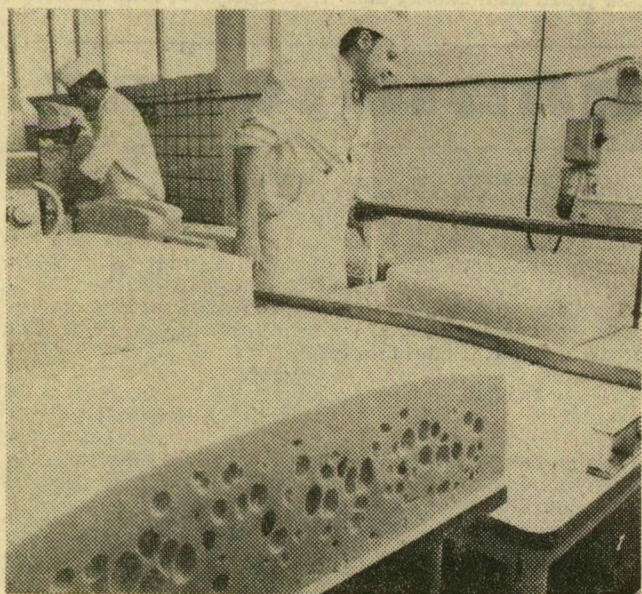
ben 12, a vendéglátóiparban 4 szakmában indulhatnak útnak. Az úgynevezett „A” tagozaton — nyolc általános iskolai végzettség után — három év a tanulmányi idő, s ennek sikeres befejezésekor szakmunkás-bizonyítványt kapnak. A B tagozaton emelt szintű képzés történik, három év tanulmányi idő után és további két éves esti iskola elvégzése nyomán külföldi vizsga nélkül már érettségizhet az ifjú szakmunkás. A C tagozaton a középiskolai végzettségű fiatalok tanulhatnak, nekik két évre van szükségük a szakma elsajátításához. Érdemes megjegyezni, hogy az idén sem változott a kép, legtöbben az úgynevezett népszerű pályák, a tévéműszerész, a szobafestő mesterség, a fodrászat, a kozmetikusság iránt érdeklődnek; míg öntőnek, ácsnak, gumigyártó szakmunkásnak nemigen jelentkeznek a nyolc általános iskolát végzett fiatalok. Pedig a vállalatok már nemcsak korszerűbb, szebb műhelyekkel várják őket, hanem esetenként 250 forintos társadalmi ösztöndíjat is juttatnak havonta. Sőt, egyre több a kollégiumi férőhely, jobban gondoskodnak a tanulók szociális igényeiről, mint például a Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál, vagy a textilművekben.

László Nándor egy feltételezett figyelemre méltó lehetőségről is beszámolt: a szakmunkástanuló intézetek fokozottan kívánják elősegíteni a húsz éven felüliek továbbképzését, szakmasodását. Amennyiben 20–25 tagú csoportok jelentkeznek, számukra kívánság szerinti tanfolyamot, illetve osztályt indítanak az intézetben, önköltséges alapon.

A Csongrád megyei, szegedi fiatalok február 1 és május 31 között adhatják be jelentkezésüket a MűM-intézeteknél, illetve abban az iskolában, ahol tanulmányukat végzik. Választásukat kívánja segíteni a január 13-án, a Bartók Béla Művelődési Otthonban megnyíló kiállítás is.

M. I.

Sajtújdonságok

A rákosméniai sajtgyárban naponta 70 ezer liter tejet dolgoznak fel. Terméklistájukon több újdonság is szerepel. Itt gyártják egyebek között a Royal ízesített sajtcsaládot, amely rövid idő alatt igen népszerűvé vált a hazai fogyasztók körében. A választék állandóan bővül. Jelenleg 23-féle ízesített sajt állítanak elő, korszerű, nagyüzemi módon. gyár dolgozóinak újítása alapján korszerűsítették az ementáli sajt gyártását is. A 70 kilós sajtkelesztőket Rákosménien szögletes formákba öntik, így könnyebb a szállítás, a tárolás, s a csomagolás is veszteségkisebb, mint a hagyományos „malomkő” formánál. Ez ország legnagyobb sajtgyárának termékei igen népszerűek külföldön is. Képünkön: szeletelik a sajtömböket.

Elkészültek a téeszék fejlesztési tervei

A közös gazdaságok elkészítették középtávú fejlesztési tervüket. Reálisan, megalapozottan vették számba az adottságokat, és lehetőségeket. Igaz, a közgazdasági szabályozók változhatnak az elkövetkezendő években, de a negyedik ötéves terv időszakára a jelenlegi szabályozókat állandóként tervezték meg.

A szegedi és Szeged környéki gazdalközösségekben a vetésszerkezetekben is jelentős változás lesz. 1975 végére csökken az ipari növények területe. Ezt a jövedelmezőtlenséggel és a kultúrát magas gépigényével lehet magyarázni. Ugyanakkor nő a takarmányterületek aránya. Ezt az is indokolja, hogy a szövetkezetekben az állatállomány gyarapodik. Egyre több műtrágyát használnak majd fel a termelőszövetke-

zetek, az 1970-es évhez viszonyítva 37 százalékkal növekszik a műtrágyázott terület. Ugyanakkor az öntözött terület aránya örvendően változik. Ha a terveket 1975-re megvalósítják a gazdalközösségek, akkor az 1970-hez viszonyított öntözött terület 605,8 százalékkal növekszik.

Mindenütt számolnak az állatállomány fejlődésével. Több helyen viszont nem veszik figyelembe a férőhelyellátottságot, amivel problémák vannak. Némely gazdalközösségekben túleresztették a beruházásokat. Ugyanis hiába szeretnének építkézni, ha a pénzügyi alapok nem szilárdak, és évről évre nem töltődnek fel ismét.

A szociális és kommunális létesítmények hiánya már most is nagy gond a szövetkezetekben. A fiatalok inkább ipari üzemekben he-

lyezkednek el, még ha vállalkozó naponta a bejárást is Szegedre. Az erőteljes munkaerő-csökkenést a gépésztel kivánják ellensúlyozni, és nagy összegeket költenek az elkövetkezendő három évben erőgépek, betakarítógépek, szállítójárművek vásárlására.

Igen elgondolkoztató és örvendős, hogy a termelőszövetkezetek bruttó termelési értéküket 1975-re 73,1 százalékkal emelik. Különösen — a tervek alapján — az idei esztendőben számítanak kiugró eredményre, ugyanis 137 millió forinttal emelik a szövetkezeti nyereségét. Kedvező a fogyasztás-felhalmozás arányeltolódása, a fejlesztési alap javára. A részesedési alap is dinamikus növekedést mutat, s ennek alapján az egy dolgozóra jutó évi részesedés 22,5 százalékkal növekszik.